

Marcellina Wouters

Geboren op 08-06-1901 te Berchem

Overleden op 31-10-1994 te Boechout

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Marcellina Wouters

Weduwe van
Urbain Hendrik Foncke
(† 1937)

8 juni 1901
31 oktober 1994

Haar kinderen en kleinkinderen,

danken U voor uw troostende blikken van
medeleven. Zij danken eveneens de directie
en het personeel van St. Mathildis voor hun

moeder je handen
stil en gevouwen
albasten relikwie van je gehele leven.
je breide, je naaide
kleedjes, truitjes, kousjes,
van oud naar nieuw
van oud naar mooi.
de donkere oorlogsjaren
toverde je tot "Land van Ooit"
je hakte bomen om, we
hadden het warm rond onze oorlogshaard.

moeder je ogen
mooie diepten
die lieten zien wat liefde was.
en elk detail van elke dag,
in die lange lieve lente
van onze prille jeugd,
staan beitelhard gebrand,
gekoesterd in m'n ziel
als een safierjuweel.
je hebt het dagwerk afgelegd
je blauwe ogen zachtjes toegevlid.

moeder je kracht
je droeg voor ons de last
je was vrede, je was hart, je was er.
je bleef zingen, elke dag
liederen uit je eigen jeugd
soms kwam ik bij je schuilen
je hele zijn gaf rust.
je doof zijn, was 'n zware handicap
toch kon je luisteren, je
nam me eventjes op sleeptouw toen
geborgen in je stille kracht.

moeder je geloof
ik heb je voelen bidden
je leerde het ons.
't was jouw houvast
die mee je zorgen droeg
ook in je oude hulp'loosheid
tot in je stervensuur.
ik wil het iedereen vertellen
dat jij mijn moeder waart
.....iedereen vertellen
dat jij er niet meer bent.

ik dank je ma
één ding weet ik nu zeker
je hebt het me geleerd
je zal ons blijven zegenen
je "eeuwig" leven lang.

M. Foncke 31 oktober '94